

MUNCA EDUCATIVĂ parte integrantă a procesului de instruire sportivă

Munca educativă se înscrie în preocupările factorilor sportivi din întreaga țară, ca o latură esențială în obținerea unor performanțe de valoare. Avînd la bază prevederile **Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. din 28 februarie — 2 martie 1973,** în care se subliniază rolul tot mai important pe care partidul și statul le acordă educației fizice și sportului în formarea multilaterală a omului societății socialiste, în procesul de educare comunistă a tineretului, a maselor largi de oameni ai muncii, s-a intensificat folosirea unor forme variate și atractive, ce au dus la obținerea de rezultate pozitive privind comportarea sportivilor.

În rîndurile de față vom încerca să reliefăm cîteva aspecte privind modul în care se acționează în domeniul muncii educative în două mari centre sportive.

LA C. S. M. SIBIU

PREOCUPĂRI SUSȚINUTE PENTRU FORMAREA MULTILATERALĂ A TINERILOR

Clubul sportiv muncitoresc Sibiu se înscrie în rîndul puternicelor unități de performanță ale sportului nostru, aici activînd, cu bune rezultate, aproape 250 de sportivi, grupați în nouă secții. Dar, purtătorii culorilor roș-negre s-au făcut remarcați nu numai prin succesele înregistrate (reprezentanții clubului au obținut, spre exemplu, în competițiile interne și internaționale la care au participat anul trecut 17 locuri întîi, 16 locuri doi și 11 locuri trei), ci și printr-o frumoasă comportare, în timpul și în afara concursurilor, pe stadion și în viață.

De altfel, după cum ne mărturisea președintele clubului, *Gheorghe Jula*, *„factorul educațional este un element determinant în realizarea performanțelor și, de aceea, se are permanent în atenție îmbinarea problemelor tehnice cu cele educative, indiferent de ramura sportivă“*. Aceasta a făcut ca, pe lîngă acordarea importanței ce se cuvine pregătirii sportive, eforturile să se dirijeze și spre *formarea unor oameni bine pregătiți din punct de vedere moral și cetățenesc*. Pentru realizarea acestui scop s-a apelat la mijloace diverse, de la simpozioane la vizite în întreprinderile județului, de la expuneri ale unor teme de larg interes la simple discuții între sportivi și antrenori sau membri ai conducerii clubului.

Că utilizarea acestor metode — am zice, intrate în „obișnuință“ pentru club — a dat rezultate, ne-o demonstrează și faptul că, aici, s-au realizat *ca sportivi și ca cetățeni* o serie de tineri, cu care se mîndresc nu numai C.S.M., dar și mulți iubitori ai sportului din Sibiu. Ne referim la tehnicianul constructor *Ion Ganea*, multiplu campion la sărituri de la trambulină, de mai mulți ani sportivul nr. 1 al județului, la atletul *Vasile Bichea*, harnic muncitor la o mare întreprindere sibiană, la călărețul *Alexandru Bozan*, deținător al mai multor titluri naționale, muncitor, la rugbystul *Ionel Munteanu*, inginer, la voleibalistele *Marcela Pripiș*, *Margareta Vasiu* și *Marinela Milea* — ca să dăm doar cîteva exemple, dintr-o listă ce cuprinde multe nume.

Dar, cu siguranță, un aport constant la desfășurarea în condiții optime a procesului instructiv-educativ la C.S.M. Sibiu îl au și antrenorii — dintre aceștia îi numim pe *Lucian Albu* (handbal), *Florin Braicu* (volei), *Günther Arendt (atletism)* și *Bebe Boboc* (rugby) — alături de ei aflîndu-se și o serie de activiști voluntari, ce se bucură de un deosebit prestigiu și care au intervenit, deseori, prin puterea exemplului personal, prin sfaturile date, în rezolvarea diverselor probleme. Printre cei din urmă se află ing. *Virgil Dobrotă*, director la I.P.L., președintele secției de călărie, ing. *Wilhelm Hell*, director la Combinatul „13 Decembrie“, președintele secției de handbal, și ing. *Ștefan Adam*, inginer-șef la fabrica „Libertatea“.

Desigur, despre munca educativă în cadrul Clubului sportiv muncitoresc se poate scrie mult mai mult. Important este, însă, faptul că *educația se află în prim-planul preocupărilor, că ea se înscrie ca un element constitutiv al obținerii unor performanțe de valoare, la realizarea tinerilor nu numai în domeniul sportului, ci și în viață.*

Ion Ganea, multiplu campion la sărituri de la trambulină, exemplu ca sportiv și cetățean

FAMILIA, COLECTIVUL DE MUNCĂ, ANTRENORUL...

Printre antrenorii care se bucură de aprecieri deosebite nu numai ca tehnicieni, dar și ca pricepuți pedagogi se află și prof. **Lucian Albu,** coordonatorul echipei feminine de handbal C.S.M. Sibiu.

— Care credeți că sînt factorii ce trebuie să contribuie la formarea tînărului, ca sportiv și ca om ?

— După părerea mea, există trei elemente, fără de care nu poate fi concepută munca educativă: FAMILIA, COLECTIVUL DE MUNCĂ și ANTRENORUL. Absența unuia face ca întreg eșafodajul să devină șubred.

— Cum vedeți rolul antrenorului ?

— El este, zic eu, liantul care face legătura dintre celelalte două elemente. De aceea, este necesar ca antrenorul să cunoască cît mai bine pe sportiv, vizitîndu-l acasă, la locul de muncă, să aibă o experiență de viață, care să-i permită să intervină cu autoritate și eficiență în rezolvarea unor cazuri.

— Pentru că ați amintit de „cazuri“, ne puteți oferi cîteva exemple ?

— Despre „cazuri“ în adevăratul sens al cuvîntului e greu să vorbesc, pentru că ele nu au existat ca atare. Aș aminti totuși două exemple, care vor demonstra că printr-o intensă muncă educativă se pot evita situațiile precare. Cu cîtva timp în urmă, am promovat în lot pe T. Magdalena, de la o echipă de categorie inferioară. Aceasta a dus la formarea unei atitudini de înfumurare, de indisciplină, la o situație școlară nesatisfăcătoare și, în cele din urmă, la întreruperea activității handbalistice, deși, recunosc, avea mari perspective. După multe discuții cu sportiva, cu familia, la locul ei de muncă, am reușit să o determinăm să revină la handbal, să o smulgem din mediul nu tocmai sănătos în care pătrunsese, să termine liceul și în prezent să fie studentă la un institut de învățămînt superior. Al doilea exemplu se referă la B. Georgeta, la care, de asemenea, trecerea de la o categorie inferioară la una superioară a avut drept efect o stare de automulțumire și infatuare, soldate cu absența de la locul de muncă. Discuțiile purtate cu ea nu au dat nici un rezultat. Abia cînd au intervenit colegele și colegii de la fabrică, fata a înțeles că a greșit, acum fiind un element de bază al echipei, al colectivului.

— Așadar...

— Mai întîi trebuie avută în vedere munca educativă și apoi cea de instruire. Pentru a reuși, trebuie pornit de la înțelegerea profundă a acestei activități, care nu trebuie să se rezume doar la orele de antrenament și competiție, ci să se extindă și în afara lor pentru a cultiva trăsăturile morale necesare fiecărui om care trăiește în societatea noastră nouă.

ACȚIUNI INSTRUCTIVE PENTRU SPORTIVII SATELOR

Aria de cuprindere a activităților educative nu se reduce în județul Sibiu numai la sportivii de performanță, ci își găsește materializare la toate nivelele. Este concluzia la care am ajuns analizînd împreună cu **Petre Coca,** șeful sectorului sport, turism și pregătirea tineretului pentru apărarea patriei de la Comitetul județean U.T.C., munca educativă în satele și comunele sibiene.

Considerîndu-se că sportul are numeroase valențe educative, care trebuiesc cultivate, că sportivul are și însemnate îndatoriri sociale, în satele județului tinerii iau parte la multe acțiuni cu caracter cultural-educativ, menite să contribuie la desăvîrșirea lor ca cetățeni ai societății socialiste.

Printre activitățile ce s-au bucurat de un larg ecou au fost întîlnirile sportivilor din **Biertan, Nocrich, Brădeni, Miercurea Sibiului** cu vechi membri ai partidului care au vorbit despre faptele comuniștilor, pe vremea cînd ei au activat în ilegalitate, despre rolul lor în construirea orînduirii noastre noi. De asemenea, au fost prezenți în rîndul elevilor și tinerilor sportivi fruntași, care au reliefat aspecte ale muncii ce trebuie depusă pentru a urca treptele înaltei performanțe.

Educația sportivilor de la sate se află, după cum ne-am dat seama, în centrul preocupărilor organelor și organizațiilor cu atribuții în domeniul sportului, utilizîndu-se o diversitate de mijloace și metode pentru formarea unor oameni adevărați ai zilelor noastre.

REVEDERE PLĂCUTĂ

În ziua vizitei noastre la Clubul sportiv muncitoresc Sibiu, ***am asistat la revenirea lotului feminin de volei, după o binemeritată vacanță, la primul antrenament în vederea noului sezon. În acele momente ne-am dat seama că în echipa antrenorului*** Florin Braicu ***domnește o atmosferă de strînsă colegialitate și prietenie. Am asistat la emoționante clipe de bucurie prilejuite de faptul că două coechipiere,*** Marcela Pripiș și Marinela Milea, ***s-au numărat printre cele mai bune jucătoare la turneele internaționale la care au luat parte, evoluînd în echipele reprezentative ale țării. Referitor la această frumoasă atmosferă ce domnește în lotul voleibalistelor sibience, jucătoarea*** Margareta Vasiu, ***gîndindu-se la vremea retragerii din activitatea competițională, ne spunea:*** „Joc de mulți ani în echipă și îmi va fi tare greu să mă despart de colegele mele. Pentru că între noi s-au creat relații de strînsă prietenie, care ne-au ajutat în dese rînduri la rezolvarea unor probleme mai dificile“.

Așadar, o nouă dovadă că la C.S.M. munca educativă rodește într-un teren fertil.

ÎN ZORI, UN SCHIF SINGURATIC PE BEGA...

În prima zi a lui septembrie, pe pista de apă „Rotsee“ din Lucerna, schiful nostru feminin de 4+1 vîsle cucerea o nouă medalie, de argint, pentru culorile României, la ediția inaugurală a campionatelor mondiale de canotaj. În echipaj, sportiva de la Voința Timișoara **Doina Bărdaș** care, în pofida tinereței sale, este deja o „veterană“ a probei și, alături de dinamovista Ioana Tudoran, pivot al unor echipaje laureate în marile competiții internaționale ale ultimilor ani.

Am căutat-o, recent, acasă, în orașul de pe Bega, și cu mare greutate a găsit o „fereastră“ pentru un dialog, atît de ocupată era... în vacanță. „Cum în vacanță, Doina ? Doar mi-ai spus că ești elevă la liceu și școlile au început de peste o săptămînă !“

„Sînt în vacanță cu... sportul ! Mi s-a promis după succesul nostru de la „mondiale“ că o lună de zile ne vom putea vedea numai de ale noastre. Și cum „ale mele“ înseamnă în primul rînd școala, vreau să am un „stroc“ cît mai ridicat din start, pentru a putea rezista întregului an școlar, cînd multele ore de antrenament, pistele de control, diversele competiții interne și internaționale mă obligă să caut rezolvări rapide la ecuații cu... „n“ necunoscute. Așa, încît vedeți de ce acum muncesc foarte mult. Intenționat n-am spus învăț, pentru că, fie vorba între noi, pe lîngă studiu, chiar dacă sînt în repaus privind sportul, tot pe Bega și în schif îmi petrec timpul liber“.

Din lunga discuție pe care am avut-o cu Doina Bărdaș, ne-a izbit o afirmație: **„Nu vreau să mi se spună, cu reproș sau cu o undă de ironie, că fac școala pe baza sportului“.** Ca să fim sinceri, la început ni s-a părut că fata bravează. Dar, faptele, cu ponderea lor de seriozitate și verdicitate, au alungat îndoiala. Convocată de către federația de resort la diverse stagii de pregătire comună în cadrul lotului reprezentativ, sportiva timișoreană a solicitat rămînerea în orașul de pe Bega, pentru a nu-și periclita situația școlară, deși condițiile de pregătire nu puteau fi la fel de complexe, obligînd-o, deci, la o serie de privațiuni. Situație acceptată însă, în virtutea planurilor de viitor ale acestei tinere sportive. Planuri care vizează Facultatea de medicină (Timișoara, bineînțeles), și un loc pe podiumul Olimpiadei (Montreal, evident). Premise ? Nici o corijență și nici o absență nemotivată — la școală, valoarea dovedită pe pistele din lume — în canotaj și, ca numitor comun: seriozitate și modestie.

Exemplu de seriozitate: Doina Bărdaș se scoală odată cu zorile pentru a prinde primul antrenament al zilei (de cele mai multe ori, prezență solitară pe Bega) și se întoarce seara acasă, după orele de școală (**„Se poate face și școală și sport de mare performanță, dacă renunți la toate celelalte care te împiedică, vizibil sau invizibil“**, spune ea).

Exemplu de modestie: marea majoritate a colegilor de clasă ai Doinei Bărdaș au aflat în prima zi de școală a acestui an, cînd diriginta a felicitat-o public pentru titlul de vicecampioană a lumii, că aveau printre ei o maestră emerită a sportului...

Maestra emerită a sportului, vicecampioană a lumii, Doina Bărdaș

Pagină realizată de
Emanuel FÂNTÂNEANU
și S. PAUL